

Ecclesiastes

קהלת

merged

<https://www.sefaria.org/Ecclesiastes>

This file contains merged sections from the following text versions:

-Miqra according to the Masorah

-

https://he.wikisource.org/wiki/%D7%9E%D7%A9%D7%AA%D7%9E%D7%A9:Dovi/%D7%9E%D7%A7%D7%A8%D7%90_%D7%A2%D7%9C_%D7%A4%D7%99_%D7%94%D7%9E%D7%A1%D7%95%D7%A8%D7%94

קהלת

Chapter 1

דְּבַרִּי קֹהֶלֶת בֶּן־דָּוִד מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם:
הִבֵּל הִבְלִים אֲמַר קֹהֶלֶת הִבֵּל הִבְלִים הַכֹּל הִבֵּל:
מִה־יִתְרוֹן לְאֲדָם בְּכָל־עֲמָלוֹ שִׁיעָמָל תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
דָּוָר הַלֵּל וְדָוָר בָּא וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת:
וְזָרַח הַשָּׁמֶשׁ וְגַם הַשָּׁמֶשׁ וְאֶל־מְקוֹמוֹ שׁוֹאֵף זֹרֶחַ הוּא שָׁם:
סִבֵּב הוֹלֵךְ הָיוֹם וְעַל־  |   הַלַּיְלָה וְהוֹלֵךְ אֶל־דָּרוֹם וְסוּבָב אֶל־צָפוֹן סוּבָב:
סָבִיב־תִּיּוֹ שָׁב הָרוּחַ:
כָּל־הַנֶּחֱסָלִים הַלְכִים אֶל־הַיָּם וְהַיָּם אֵינָנו מֵלֵא אֶל־מְקוֹם שֶׁהַנֶּחֱסָלִים הִלְכִים שָׁם הֵם שָׁכִים
לְלֶכֶת:
כָּל־הַדְּבָרִים לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לְדַבֵּר לֹא־תִשָּׁבַע עַל־לְרְאוֹת וְלֹא־תִמָּלֵא אֵין מִשְׁמַע:
מִה־שִּׁהְיָה הוּא שִׁהְיָה וּמִה־שִּׁנְעָשָׂה הוּא שִׁנְעָשָׂה וְאֵין כָּל־חַדָּשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:
גַּם דָּבָר שִׁיֵּאמַר וְאִהְיֶה חַדָּשׁ הוּא כְּבָר הִיָּה לְעֵלְמִים אֲשֶׁר הִיָּה מִלְפָּנָיו:
אֵין זְכָרוֹן לְרֹאשִׁימִים וְגַם לְאַחֲרָיִים שִׁהְיֹו לֹא־יִהְיֶה לָהֶם זְכָרוֹן עִם שִׁהְיֹו:
  {9}   לְאַחֲרָיִה:
אֲנִי קֹהֶלֶת הִנֵּיתִי מֶלֶךְ עַל־יִשְׂרָאֵל בִּירוּשָׁלַם:
  |   וְנִתְּתִי אֶת־לִבִּי לְדָרוֹשׁ וְלִתְּוֹר בְּחֻקֶּיהָ עַל כָּל־אֲשֶׁר נִעְשָׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם הוּא
עֹנֵן־נִי לֵעָנֹת וְנָתַן אֱלֹהִים לִבִּי הָאֲדָם לַעֲנוֹת בּוֹ:
רְאִיתִי אֶת־כָּל־הַמַּעֲשִׂים שֶׁנִּעְשְׂו תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ וְהִנֵּה הַכֹּל הִבֵּל וְרָעוּת רְיוּחַ:
מַעֲנוֹת לֹא־יִוָּכַל לְתַקֵּן וְחֻסְרוֹן לֹא־יִוָּכַל לְהַמְנוֹת:
דִּבַּרְתִּי אֲנִי עַם־לִבִּי לֵאמֹר אֲנִי הִנֵּה הִגַּדְלִיתִי וְהוֹסֵפְתִּי חֻקֶּיהָ עַל כָּל־אֲשֶׁר־הִיָּה לְפָנָי עַל־
יְרוּשָׁלַם וְלִבִּי רָאָה הַרְבֵּה חֻקֶּיהָ וְדַעַת:
וְאִתְּנָה לִבִּי לְדַעַת חֻקֶּיהָ וְדַעַת הוֹלֵלֶת וְשִׁכְלוֹת יוֹדַעְתִּי שֶׁגַם־יָהּ הוּא בַעַזְוֹן רְיוּחַ:
כִּי בָרָב חֻקֶּיהָ רַב־כָּעַס וְיוֹסִיף דַּעַת יוֹסִיף מְכַאֵיב:

Chapter 2

אֲמַרְתִּי אֲנִי בִלְבִי לִכְה־גָא אֲנִסְכָּה בַּשָּׁמֶשׁ וּרְאָה בְטוֹב וְהִנֵּה גַם־הוּא הִבֵּל:
לְשִׁחַז אֲמַרְתִּי מִהוֹלֵל וּלְשִׁמְחָה מִה־עֲשָׂה:
תַּרְתִּי בִלְבִי לְמִשְׁחֹד בְּגִיל אֶת־בִּשְׁלִי וְלִבִּי נִהַג בְּחֻקֶּיהָ וּלְאַחֲזַ בְּסִכְלוֹת עַד אֲשֶׁר־אֲרָאָה אִי־
זֶה טוֹב לִבִּי הָאֲדָם אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה תַּחַת הַשָּׁמַיִם מִסֹּפֶר יְמֵי חַיָּהֶם:
הִגַּדְלִיתִי מַעֲשִׂי בְּנִיתִי לִי בָתִּים נִטְעַנְתִּי לִי כְרָמִים:
עֲשִׂיתִי לִי גִנּוֹת וּפְרִדָּסִים וְנִטְעַנְתִּי בָהֶם עַץ כָּל־פְּרִי:
עֲשִׂיתִי לִי בְרִכּוֹת מַיִם לְהִשְׁקוֹת מִתְּחִלָּה לַעַר צוֹמֵחַ עֵצִים:
קִנֵּיתִי עֲבָדִים וּשְׁפֹחִיּוֹת וּבְנֵי־בָיִת הִנֵּה לִי גַם מִקְנֶה בָקָר וְצֹאן הַרְבֵּה הִנֵּה לִי מִכֹּל שִׁהְיֹו:
לְפָנָי בִּירוּשָׁלַם:
כָּנַסְתִּי לִי גַם־כֶּסֶף וְזָהָב וּסְגָלֶת מְלָכִים וְהַמְדִּינוֹת עֲשִׂיתִי לִי שָׁרִים וְשָׁלוֹת וְתַעֲנוּגוֹת בְּגִי
הָאֲדָם שִׁמְחָה וְשִׁדּוֹת:
וְגִדְלִיתִי וְהוֹסֵפְתִּי מִכֹּל שִׁהְיָה לְפָנָי בִּירוּשָׁלַם אֲף חֻקֶּיהָ עֲמָדָה לִי:
וְכָל־אֲשֶׁר שָׁאָלוּ עֵינָי לֹא־אֶצְלִיתִי מֵהֶם לֹא־מִנְעַנְתִּי אֶת־לִבִּי מִכָּל־שִׁמְחָה כִּי־לִבִּי שִׁמְחָה מִכָּל־
עֲמָלִי וְזִה־הִנֵּה חֻקֶּיהָ וְלִבִּי מִכָּל־עֲמָלִי:
וּפְנִיתִי אֲנִי בְּכָל־מַעֲשִׂי שֶׁעָשׂו יָדִי וּבַעֲמָל שֶׁעֲמַלְתִּי לַעֲשׂוֹת וְהִנֵּה הַכֹּל הִבֵּל וְרָעוּת רְיוּחַ
וְאֵין יִתְרוֹן תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ:

וגם כל-האדם שיאכל ושתה וראה טוב בכל-עמלו ממת אלהים היא:
 וזאתי כי כל-אשר יעשה האלהים הוא יהיה לעולם עליו אלו להוסיף וממנו אלו לגרע
 והאלהים עשה שיראו מלפניו:
 מה-שהיה כבר הוא ואשר להיות כבר היה והאלהים יבקש את-נרדף:
 ועוד ראיתי תחת השמש מקום המשפט שמה הרשע ומקום הצדק שמה הרשע:
 אמרתי אני בלבי את-הצדיק ואת-הרשע ישפט האלהים כי-עת לכל-חפץ ועל כל-המעשה
 שם:
 אמרתי אני בלבי על-דברת בני האדם לברם האלהים ולראות שהם-בהמה המה להם:
 כי מקרה בני-האדם ומקרה בהמה מקרה אחד להם כמות זה כן מות זה ורוח אחד לכל
 ומותר האדם מו-בהמה אלו כי הכל הבל:
 הכל הולך אל-מקום אחד הכל הנה מו-העפר והכל שוב אל-העפר:
 מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה ורוח בהמה היגדת היא למטה לארץ:
 וראיתי כי אלו טוב מאשר ושמח האדם במעשיו כי-הוא חלקו כי מי יביאנו לראות
 במה שיהיה אחריו:

Chapter 4

| דמעת   ושבתי אני ואראה את-כל-העשקים אשר נעשים תחת השמש והנה
 העשקים ואיו להם מנוחם ומגד עשקיהם פח ואיו להם מנוחם:
 ושבתי אני את-המתים שכבר מתו מו-החיים אשר קמה חיים עדנה:
 וטוב משניהם את אשר-עדן לא היה אשר לא-ראה את-המעשה הרע אשר נעשה תחת השמש:
 וראיתי אני את-כל-עמל ואת כל-כשרון המעשה כי היא קנאת-איש מרעהו גם-גיה הבל
 ורעות רוח:
 הכסיל חבק את-יזיו ואכל את-בשרו:
 טוב מלא כף גחת מללא חפנים עמל ורעות רוח:
 ושבתי אני ואראה הבל תחת השמש:
 ש אחד ואיו שני גם כן ואח איו-ליו ואיו קל לכל-עמלו גם- [עיניו] (עיניו) לא-
 | אני עמל ומחסר את-נפשי משובה גם-גיה הבל ועניו רע   תשבט עשר ולמי
 הוא:
 טובים השנים מו-האחד אשר יש-להם שחר טוב בעמלם:
 כי אם-יפלו האחד ימים את-חברו ואילו האחד שיפול ואיו שני להקימו:
 גם אם-ישכבו שנים יתם להם ולאחד איש יתם:
 ואם-יתקפו האחד השנים יעמדו נגדו והחוט המשלש לא במהרה ינתק:
 טוב גיד מסכו וסכס מסלד זכור וכסיל אשר לא-יגיע להזהר עוד:
 כי-מבית הסורים יצא למלך כי גם במלכותו נולד רשע:
 ראיתי את-כל-החיים המהלכים תחת השמש עם הגלד השני אשר יעמד תחתיו:
 איו-קץ לכל-העם לכל אשר-היה לפנייהם גם האחרונים לא ישמחו-בו כי-גם-גיה הבל
 ורעיון רוח:
 שחר (רגלד) [רגלד] כאשר תלד אל-גבית האלהים וקרוב לשמע ממת הכסילים יבוח כי-
 אינם יודעים לעשות רע:

Chapter 5

אל-תבהל על-פיה ולבך אל-ימחר להוציא דבר לפני האלהים כי האלהים בשמים ואתה
 על-הארץ על-כן יהיו דבריך מעטים:
 כי גא הולום ברב עניו וקול כסיל ברב דברים:
 כאשר תדור נדר לאלהים אל-תאחר לשלמו כי איו חפץ בכסילים את אשר-תדר שלם:
 טוב אשר לא-תדר משתדור ולא תשלם:
 אל-תתן את-פיה לחטיא את-בשרך ואל-תאמר לפני המלך כי שגגה היא למה יקצר
 האלהים על-קולך ויחבל את-מעשה ידיו:
 כי ברב חלמות והבליים ודברים הרבה כי את-האלהים ירא:
 אם-נעשך רש וגלד משפט וצדק תראה במדינה אל-תתמה על-החפץ כי גבה מעל גבה שחר
 וגבהים עליהם:
 ויתרון ארץ בכל (היא) [הוא] מלד לשדח נעבד:
 אהב פסל לא-ישבט פסל ומי-אהב בהמונו לא תבואה גם-גיה הבל:
 ברבות הטובה רבו אוכליה ומה-כשרון לבטליה כי אם- [ראות] (ראית) עיניו:
 מתוקה שנת העבד אם-מעט ואם-הרבה יאכל והשבע לעשר איננו מניח לו לישון:
 יש רעה חולה ראיתי תחת השמש עשר שמור לבטליו לרעתו:
 ואבד העשר ההוא בעניו רע והוליד בו ואיו בידו מאומה:
 כאשר יצא מבטן אמו ערום ישוב ללכת כשכא ומאומה לא-ישא בעמלו שיגד בידו:

וגם-זה רעה חולה כל-עמית שבה כל ילד ומה-יתרו לו שיעמל לרוח:
 גם כל-ימיו בחפץ יאכל וכעס הרבה וחסדו וקצף:
   והנה אשר-ראיתי אני טוב אשר-יפה לאכול-לפשות ולראות טובה בכל-עמלו
 | שיעמל תחת-השמש מספר ימי-חגו אשר-נתנו-לו האלהים כי-הוא חקלו:
 גם כל-האדם אשר נתנו-לו האלהים עשר ונכסים והשליטו לאכל ממנו ולשאת את-חלקו
 ולשחק בעמלו זה מתת אלהים היא:
 כי לא הרבה יזכר את-ימי חגיו כי האלהים מענה בשמחת לבו:

Chapter 6

יש רעה אשר ראיתי תחת השמש ורבה היא על-האדם:
 | מכל   איש אשר יתן-לו האלהים עשר ונכסים וכבוד ואיננו חסר לנפשו
 אשר-יתאזה ולא-ישליטנו האלהים לאכל ממנו כי איש נכרי יאכלנו זה הבד וחסד רע
 הוא:
 | שיהנו ימי-שניו ונפשו לא-   ואם-יוליד איש מאה ושנים רבות יחיה ורב
 תשבע מן-הטובה וגם-קבורה לא-היתה לו אמרתי טוב ממנו הנפל:
 כי-בהבדל בן ובחפץ ילד ובחפץ שמו וכסה:
 גם-שמש לא-ראה ולא ידע גת לזה מזה:
 ואני חיה אלא שנים פעמים וטובה לא ראה הלא אל-מקום אחד הכול הולך:
 כל-עמל האדם לפיהו וגם-הנפש לא תמלא:
 כי מה-יותר לחכם מן-הכסיל מה-לעני יודע להלך גגד חסידים:
 טוב מראה עינים מהלך-נפש גם-זה הבד ורעות רוח:
 מה-שהיה כבר נקרא שמו ונדע אשר-הוא אדם ולא-יוכל לדיו עם (שהתקיר) [שחקיר]
 ממנו:
 כי יש-דברים הרבה מרבים הבד מה-יתר לאדם:
 כי מי-יודע מה-טוב לאדם בחיים מספר ימי-חגיו הבדו ויעשם כצל אשר מי-יגיד לאדם
 מה-יהיה אחרי תחת השמש:

Chapter 7

טוב שם משמו טוב ויום המות מיום הולדו:
 טוב ללכת אל-בית-אבד מלכת אל-בית משה באשר הוא סוף כל-האדם והחיי יתן אל-
 לבו:
 טוב כעס משהוקר כי-ברע פנים ייטב לב:
 לב חכמים בבית אבד ולב כסילים בבית שמחה:
 טוב לשמע געגות חכם מאיש שמע שיר כסילים:
 כי כחול הסירים תחת הסיר כל שחקן הכסיל וגם-זה הבד:
 כי העשק יהלל חכם ויאבד את-לב מתנה:
 טוב אחרית דבר מראשיתו טוב ארד-רוח מגבה-רוח:
 אל-תבהל ברוחך לקעו כי כעס בתיק כסילים ינוח:
 אל-תאמר מה היה שהימים הראשנים היו טובים מאלה כי לא מחקמה שאלת על-זה:
 טובה חקמה עם-נחלה ויתר לראי השמש:
 כי בצל חקמה בצל הכסף ויתרו ידעת חקמה תורה בעליה:
 ראה את-מעשה האלהים כי מי יוכל לתלן את אשר עתו:
 ביום טובה הנה בטוב וביום רעה ראה גם את-זה לעמת-זה עשה האלהים על-דברת שלא
 ימצא האדם אחריו מאומה:
 את-הכל ראיתי בימי הבלי יש צדיק אבד בצדקו ויש רשע מאריך ברעתו:
 אל-תהי צדיק הרבה ואל-תתחכם יותר למה תשומם:
 אל-תרשע הרבה ואל-תהי סכל למה תמות בלא עת:
 טוב אשר תאחז בזה וגם-מזה אל-תנח את-ידך כי-ירא אלהים יצא את-פלים:
 חקמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר:
 כי אדם אלו צדיק בארץ אשר יעשה-טוב ולא יחטא:
 גם לכל-הדברים אשר ידברו אל-תתן לבך אשר לא-תשמע את-עבדך מקל-ד:
 כי גם-פעמים רבות ידע לבד אשר גם [אתה] (את) קללת אחרים:
 כל-זה נסיתי בחקמה אמרתי אחרים ויהי רחוקה ממני:
 עמך מי ימצאנו:   |   רחוק מה-שהיה ועמך
 סבותי אני ולבי לדעת ולתור ובקש חקמה וחסדו ולדעת גשע כסל והסכלות הוללות:
 ומוצא אני מן המות את-האשר אשר-היא מצידים וחרמים לבה אסורים ידיה טוב לפני
 האלהים למלט ממנה וחוטא ילכד בה:
 ראה זה מוצאתי אמרה קהלת אחת לאחת למצא חשבון:

אָפֿער עויד-בקֿעט נפֿשִׁי וְלֹא מַצֵּאתִי אֵתִים אֲחָד מֵאֵלֶּיךָ מֵאֵתִי וְאִנִּי בְּכָל-אֶלֶּה לֹא מַצֵּאתִי:
לְבַד רְאֵה-נָה מֵאֵתִי אֲשֶׁר עָשָׂה הָאֱלֹהִים אֶת-הָאֲדָמָה וְהִמָּה בִקְשׁוֹ חֲשֹׁבֵנוֹת רַבִּים:

Chapter 8

מִי כִהְיוֹתֶם וּמִי יוֹדַע פֶּשֶׁר דְּבַר חֻכְמַת אָדָם תֵּאֵיר פִּנְיֹו וְעַז פִּנְיֹו יִשְׁנֶא:
אֲנִי פִי-מִלֵּךְ שְׁמִיר וְעַל דְּבַרְתָּ שְׁבוּעַת אֱלֹהִים:
אֶל-תִּבְהַל מִפִּנְיֹו תִלֵּךְ אֶל-תַּעֲמִד בְּדֶבֶר גֵּעַ כִּי כָל-אֲשֶׁר יִחְפֹּץ יַעֲשֶׂה:
בְּאֲשֶׁר דְּבַר-מִלֵּךְ שְׁלֵטֹו וּמִי יֹאמַר-לֹו מִה-תַּעֲשֶׂה:
שׁוֹמֵר מִצְוָה לֹא יִדַּע דְּבַר גֵּעַ וְעַתּוֹ וּמִשְׁפָּט יִדַּע לֵב חָכָם:
כִּי לְכָל-חֹפֶץ יֵשׁ עַתּוֹ וּמִשְׁפָּט כִּי-רַעַת הָאָדָם רַבָּה עָלָיו:
כִּי-אֵינְנוּ יֹדַע מִה-שְׁיִהְיֶה כִּי כֹאֲשֶׁר יִהְיֶה חִי וְגִיד לֹו:
אִין אֵתִים שְׁלִיט בְּרוּחַ לְכָלֹא אֶת-הָרוּחַ וְאִין שְׁלֵטֹו בְּיוֹם הַמָּוֶת וְאִין מִשְׁלַחַת בַּמִּלְחָמָה
וְלֹא-יִמְלֵט רָשָׁע אֶת-בָּעָלָיו:
אֶת-כָּל-נָה רְאִיתִי וְנָתַן אֶת-לְבִי לְכָל-מַעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם וְעַתּוֹ שְׁלֵט הָאָדָם
בְּאֲדָמָה לְרַע לֹו:
וּבָלֹו רְאִיתִי רְשָׁעִים קִבְּרִים וְזָאוּ וּמִמָּקוֹם קְדוֹשׁ וְהִלְכוּ וַיִּשְׁתַּכְּחוּ בָּעִיר אֲשֶׁר כּוֹנֵעַ שָׁם-
נָה הַבָּל:
אֲשֶׁר אִין-נַעֲשָׂה פִתְּוָם מַעֲשֶׂה הָרַעָה עַל-כֵּן מִלֵּא לֵב בְּנֵי-הָאָדָם בָּהֶם לַעֲשׂוֹת רָע:
אֲשֶׁר חֲטָא עָשָׂה גֵעַ מֵאֵת וּמֵאֲרִיָּה לֹו כִּי גַם-יֹדַע אֲנִי אֲשֶׁר יִהְיֶה-טוֹב לִירֵאֵי הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר
יִירָאוּ מִלִּפְנֵי:
וְטוֹב לֹא-יִהְיֶה לְרָשָׁע וְלֹא-יִאֲרִיץ יָמִים כַּצֵּל אֲשֶׁר אֵינְנוּ יִרָא מִלִּפְנֵי אֱלֹהִים:
וְיֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מְגִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֶׂה; וְיֵשׁ-הִבָּלִים אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל-הָאָרֶץ אֲשֶׁר
הָרְשָׁעִים וְיֵשׁ רְשָׁעִים שְׁמָגִיעַ אֲלֵהֶם כְּמַעֲשֶׂה הַצַּדִּיקִים אֲמִרְתִּי שְׁגַם-נָה הַבָּל:
וְשִׁבְחָתִי אֲנִי אֶת-הַשְׁמַיִם אֲשֶׁר אִין-טוֹב לָאָדָם תַּחַת הַשָּׁמַיִם כִּי אִם-לֹאֲכָל וְלִשְׁתּוֹת וְלִשְׁמֹוֹ
וְהָוָה וְלִנְנוּ בַעֲמָלֹו וּמִי חֲגִיו אֲשֶׁר-גָּמַל-לֹו הָאֱלֹהִים תַּחַת הַשָּׁמַיִם:
כֹּאֲשֶׁר נָתַתִּי אֶת-לְבִי לַדַּעַת חֻכְמָה וְלִרְאוֹת אֶת-הַעֲנָן אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל-הָאָרֶץ כִּי גַם בְּיוֹם
וּבְלֵילָה שְׁנָה בְּעִינָיו אֵינְנוּ רְאֵה:
וְרְאִיתִי אֶת-כָּל-מַעֲשֶׂה הָאֱלֹהִים כִּי לֹא יוֹכֵל הָאָדָם לְמַצוֹא אֶת-הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר נַעֲשָׂה תַחַת-הַשָּׁמַיִם
בְּשֵׁל אֲשֶׁר יַעֲמַל הָאָדָם לְבַקֵּשׁ וְלֹא יִמָּצָא וְגַם אִם-יֹאמַר הַחֹכֵם לַדַּעַת לֹא יוֹכֵל לְמַצָּא:

Chapter 9

כִּי אֶת-כָּל-נָה נָתַתִּי אֶל-לְבִי וְלִבּוֹר אֶת-כָּל-נָה אֲשֶׁר הַצַּדִּיקִים וְהַחֲכָמִים וְעַבְדֵי־הֶם בְּיַד
הָאֱלֹהִים גַּם-אֶהְיֶה גַם-שְׁנֹאָה אִין יוֹדַע הָאָדָם הַכֹּל לִפְנֵיהֶם:
הַכֹּל כֹּאֲשֶׁר לָכֹל מִקְרָה אֲחָד לַצַּדִּיק וְלָרְשָׁע לְטוֹב וְלַטְהוֹר וְלַטָּמֵא וְלַזָּכָיִם וְלַאֲשֶׁר אֵינְנוּ זָכָיִם
כְּטוֹב כְּחֲטָא הַנִּשְׁפָּע כֹּאֲשֶׁר שְׁבוּעָה יִרָא:
וְיָעַבְדֵּךְ אֲשֶׁר-נַעֲשָׂה תַחַת הַשָּׁמַיִם כִּי-מִקְרָה אֲחָד לָכֹל וְגַם לֵב בְּנֵי-הָאָדָם; וְנָה
מִלֵּא-רָע וְהוֹלָאוֹת בְּלִבָּבֶם בְּחַיֵּיהֶם וְאַחֲרָיו אֶל-הַמֵּתִים:
כִּי-מִי אֲשֶׁר (יִבְחַר) [וְיִבְחַר] אֵל כָּל-הַחַיִּים יֵשׁ בְּשִׁחוֹל כִּי-לְכָלֹו חִי הוּא טוֹב מוֹ-הָאָרֶץ
הַמֵּת:
כִּי הַחַיִּים יוֹדְעִים שְׁמֵתוֹ וְהַמֵּתִים אֵינָם יוֹדְעִים מֵאוֹמָה וְאִין-עוֹד לָהֶם שְׁכָר כִּי נִשְׁכַּח
זְכָרָם:
גַּם אֶהְיֶה גַם-שְׁנֹאָתָם גַּם-קִנְיָתָם כְּבָר אֶבְדָּה וְחָלַק אִין-לָהֶם עוֹד לְעוֹלָם בְּכָל אֲשֶׁר-נַעֲשָׂה
תַחַת הַשָּׁמַיִם:
לֵךְ אֲכָל בְּשִׁמְחָה לִחְמֹךְ וְשִׁתָּה בְּלִב-טוֹב יֵינֵךְ כִּי כְּבָר רָצָה הָאֱלֹהִים אֶת-מַעֲשִׂיךָ:
בְּכָל-עֵת יִהְיֶה בְּגִדֶיךָ לְבָנִים וְשִׁמְן עַל-רֹאשְׁךָ אֶל-יָחֶסֶד:
רְאֵה חַיִּים עַם-אֲשֶׁה אֲשֶׁר-אֶהְיֶה כָל-חַיִּי הַבָּלִים אֲשֶׁר גָּמַל-לֵךְ תַּחַת הַשָּׁמַיִם כֹּל יְמֵי הַבָּלִים
כִּי הוּא חֲלָקֵךְ בְּחַיֵּים וּבַעֲמָלֵךְ אֲשֶׁר-אֶתָּה עָמַל תַּחַת הַשָּׁמַיִם:
כֹּל אֲשֶׁר תִּמָּצָא יוֹדַע לַעֲשׂוֹת בְּכֹחַ עָשָׂה כִּי אִין מַעֲשֶׂה וְחֲשָׁבוֹל וְדַעַת וְחֻכְמָה בְּשֵׁלֹו אֲשֶׁר
אֶתָּה הוֹלֵךְ שְׁמָה:
שְׁכַתִּי וְרְאֵה תַחַת-הַשָּׁמַיִם כִּי לֹא לְקָלִים הַמָּוִץ וְלֹא לְגִבּוֹרִים הַמִּלְחָמָה וְלֹא לְחֻכְמִים לְחֹם
וְלֹא לְנִבְנִים עֹשֶׂר וְגַם לֹא לִידְעִים קוֹן כִּי-עַתּוֹ וְפֹגַע יִקְרָה אֶת-כָּלֶם:
כִּי גַם לֹא-יִדַּע הָאָדָם אֶת-עֲתֹו כְּדָגִים שְׁנֹאֲחֻזִּים בַּמַּצּוֹתָה רָעָה וְכַצְּפֹרִים הַאֲחֻזּוֹת בְּפֹחַ כֹּחֶם
וְיִקְשִׁים בְּנֵי הָאָדָם לַעַת רָעָה כְּשִׁתְּפוּל עַלֵיהֶם פִּתְאֹם:
גַּם-נָה רְאִיתִי חֻכְמָה תַּחַת הַשָּׁמַיִם וּגְדוּלָה הִיא אֲלִי:
עִיר קִטְנוֹה וְאֲנָשִׁים בָּהּ מַעֲט וּבֵא-אֲלִיָּה מִלֵּךְ גְּדוֹל וְסִבֵּב אֵתָה וּבְגָה עָלֶיהָ מְצוּדִים גְּדָלִים:
וּמִצָּא בָּהּ אִישׁ מִסְכָּן חֻכָּם וּמִלֵּט-הוּא אֶת-הַעִיר בְּחֻכְמָתוֹ וְאָדָם לֹא זָכַר אֶת-הָאִישׁ הַמִּסְכָּן
הַהוּא:
וְאֲמִרְתִּי אֲנִי טוֹבָה חֻכְמָה מְגִבּוֹרָה וְחֻכְמַת הַמִּסְכָּן בְּזוּיָה וּדְבָרָיו אֵינָם נִשְׁמָעִים:

דבְּרֵי חֻמִּים בְּנֻחַת נִשְׁמָעִים מִזַּעֲקַת מוֹשֵׁל בְּכִסְיָאִים:
טוֹבָה חֻמָּה מִכָּלִי קָרָב וְחִיטָּא אֲחִיד יֵאָבֵד טוֹבָה הִרְבָּה:

Chapter 10

זְבוּבֵי מוֹת וּבְאִישׁ יָבִיעַ שְׁמוֹ רוֹקֵחַ יִקָּר מִחֻמָּה מִכְּבוֹד סִכְלוֹת מַעֲט:
לֵב חֻכִּים לִימִינוֹ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֻלוֹ:
וְגַם-בִּדְרֹךְ (כַּשֶּׁסְכֵּל) הִלָּךְ לְבוֹ חֹסֵר וְאִמֵּר לְכָל סִכְל הוּא:
אִם-רוּחַ הַמוֹשֵׁל תַּעֲלֶה עָלָיו מְקוֹמָה אֶל-תַּנְחָא כִּי מִרְפָּא יִנְיִחַח חֻטָּאִים גְּדוּלָּים:
יֵשׁ רָעָה רְאִיתִי תַּחַת הַשֹּׁמֵשׁ כְּשֶׁגָּזָה שְׂיָצֵא מִלְּפָנֵי הַשִּׁלִּיט:
נִתְּנוּ הַסִּכָּל בְּמִרוֹתִים רַבִּים וְעִשְׂרִים בְּשָׁפֹל יֵשְׁבוּ:
רְאִיתִי עֲבָדִים עַל-סוּסִים וְשָׂרִים הֹלְכִים כְּעֲבָדִים עַל-הָאָרֶץ:
חֹפֵר גּוֹמֵץ בּוֹ יִפּוֹל וּפְרָץ גִּדֵּר יִשְׁכָּנוּ וְנָחַשׁ:
מַסִּיעַ אֲבָנִים יַעֲצֹב בָּהֶם בּוֹקֵעַ עֵצִים יִסְכּוּ בָּם:
אִם-הִקְהָה הַבְּרָזָל וְהוּא לֹא-פָנִים קָלָל וְחִזְלִים יִגְבֹּר וְיִתְרוֹן הַכְּשִׁיר חֻמָּה:
אִם-יִשְׁאֵף הַנְּחֹשׁ בְּלוֹא-לָחֶשׁ וְאִין יִתְרוֹן לְבַעַל הַלְּשׁוֹן:
דְּבָרֵי פִי-חֻכִּים חָלוּ וְשִׁפְתוֹת כְּסִיל תִּבְלַעְנוּ:
תַּחֲלַת דְּבָרֵי-פִיהוּ סִכְלוֹת וְאַחֲרֵית פִּיהוּ הוֹלְלוֹת רָעָה:
וְהַסִּכָּל יִרְבֶּה דְּבָרִים לֹא-יִגְדַע הָאֲדָם מִה-שְׂיִהֶיהָ וְאִשְׁרֵיהִי מִאֲחֻרָיו מִי יִגִּיד לוֹ:
עֲמַל הַכְּסִילִים תִּיגָעְנוּ אִשְׁרֵי לֹא-יִגְדַע לְלֶכֶת אֶל-עֵיר:
אִי-לָךְ אֲרָץ שְׁמִלְכָה גָּעַר וְשָׂרִיךְ בִּבְקָר יֵאָכְלוּ:
אִשְׁרֵי אֲרָץ שְׁמִלְכָה בּוֹ-חִוּרִים וְשָׂרִיךְ בַּעַת יֵאָכְלוּ בְּגִבּוֹרָה וְלֹא בִשְׂתִי:
בַּעֲצָלְתָּיִם יִמָּד הַמִּקְהָה וּבִשְׁפָלוֹת יִזְדִּים יִדְלָף הַבִּית:
לְשִׁחָזֵק עֲשִׂים לָחֶם וְלֵן יִשְׁמַח חֲגִים וְהַכֹּסֶף יַעֲגֶה אֶת-הַכֹּל:
גַּם בְּמַדְעָה מְלֵךְ אֶל-תִּקְלָל וּבְחֻדְרֵי מִשְׁכְּבֹהָ אֶל-תִּקְלָל עֲשִׂיר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת-הַקּוֹל:
וְיַבֵּעַל (הַכֹּנָפִים) [כְּנָפָיִם] יִגִּיד דְּבָר:

Chapter 11

שִׁלַּח לַחֲמַת עַל-פָּנֵי הַמָּוִם כִּי-כָרַב הִיָּמִים תִּמְצָצְנוּ:
תָּוִם-תִּלָּק לְשִׁבְעָה וְגַם לְשִׁמוּנָה כִּי לֹא תִדַע מִה-יִהְיֶה רָעָה עַל-הָאָרֶץ:
אִם-יִמְלָאוּ הָעֵבִים גִּשְׁמֵם עַל-הָאָרֶץ יִרְיָקוּ וְאִם-יִפּוֹל עַץ בִּדְרוֹם וְאִם בַּצָּפוֹן מְקוֹם שְׂיָפוֹל:
הַעֵץ שָׁם יִהְיֶה:
שֹׁמֵר רוּחַ לֹא יִזְרַע וְרֹאֶה בְּעֵבִים לֹא יִקְצוֹר:
כַּאֲשֶׁר אֵיןֶנּוּ יוֹדֵעַ מִה-יִדְרֹךְ הָרוּחַ כַּעֲצָמִים בְּבִטָּן הַמִּלְאָה לָכֵה לֹא תִדַע אֶת-מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים:
אִשְׁרֵי יַעֲשֶׂה אֶת-הַכֹּל:
בִּבְקָר יִזְרַע אֶת-יִרְבֵּה וְלַעֲרֹב אֶל-תַּנְחָא יִדָּךְ כִּי אֵיןֶנּוּ יוֹדֵעַ אֵי זֶה יִכְשֹׁר הַיָּה אוֹ-זֶה וְאִם-
שְׂנֵייהֶם כְּאֶחָד טוֹבִים:
וּמִתּוֹק הָאֵזֶר וְטוֹב לַעֲיִנָּים לְרֹאשׁוֹת אֶת-הַשֹּׁמֵשׁ:
כִּי אִם-שְׂנֵי הַרְבֵּה יִחְיֶה הָאָדָם בְּכֶלֶם יִשְׁמַח וְיִזְכֹּר אֶת-יְמֵי הַחֹשֶׁךְ כִּי-הִרְבָּה יִהְיֶה כָּל-שָׁבָא:
הַכֹּל:
שְׁמַח בְּחֹר בְּיָלְדוּתֵיךְ וְיִטִּיבֶנּוּ לְבָבֶךָ בִּימֵי בָחוּרֹתֶיךָ וְהִלָּךְ בְּדַרְכֵי לְבָבֶךָ וּבְמִרְאֵי עֵינֶיךָ:
וְיָדַע כִּי עַל-כָּל-אֵלֶּה יִבְיָאֵךְ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט:
וְהִסֵּר כְּעַל מִלְכָּה וְהַעֲבִיר רָעָה מִבְּשִׁלָּה כִּי-הִיָּלְדוֹת וְהַשִּׁחָרוֹת הַכֹּל:

Chapter 12

וְזָכַר אֶת-בּוֹרְאֵיךְ בִּימֵי בָחוּרֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא-יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה וְהִגִּיעוּ שָׁנִים אֲשֶׁר תִּאֲמַר:
אֵין-לִי בָהֶם חֹפֶץ:
עַד אֲשֶׁר לֹא-תִחַשֵׁף הַשֹּׁמֵשׁ וְהָאֵזֶר וְהַיָּדָם וְהַכּוֹכָבִים וְשָׁבוּ הָעֵבִים אַחֵר הַגִּשְׁמִם:
בְּיָוִם שְׂיִזְעוּ שְׂמֵרֵי הַבֵּית וְהִתְעוּתוֹ אֲנָשֵׁי הַחִיָּל וּבִטָּלוּ הַטְּחָנוֹת כִּי מַלְטוֹ וְחִשְׁכוֹ הָרֹאשׁוֹת:
בְּאֲרָבוֹת:
וְסִגְרוּ דְלִתֵּימָם בְּשׁוּק בְּשָׁפֹל קוֹל הַטְּחָנָה וְיָקוּם לְקוֹל הַצֹּפֹר וְיִשְׁחָחוּ כָּל-בְּנוֹת הַשִּׁיר:
גַּם מִגְבֹּה יִרְאוּ וְחִתְחִתִּים בְּדִרְךָ וְיִנְאֵץ הַשִּׁקָּל וְיִסְתַּבֵּל הַחֲזָב וְתִפֹּר הָאֲבִיוָנָה כִּי-הִלָּךְ הָאָדָם:
אֶל-בֵּית עוֹלָמוֹ וְסִבְכוֹ בְּשׁוּק הַסּוּפָדִים:
עַד אֲשֶׁר לֹא- [יִרְמָקָן] (יִרְחָק) תִּכָּל הַכֹּסֶף וְתִרְוַץ גִּלְתִּי הַזָּהָב וְתִשְׁבֵּר כָּל עַל-הַמִּבְזֹּעַ וְנִנְרָץ:
הַגִּלְגָּל אֶל-הַבּוֹר:
וְיִשָּׁב הָעָפֹר עַל-הָאָרֶץ כְּשֶׁהִיָּה וְהָרוּחַ תִּשְׁוֹב אֶל-הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נִתְּנָה:
הַכֹּל הַבְּלִים אִמֵּר הַקּוֹהֶלֶת הַכֹּל הַכֹּל:
וְיִתֵּר שְׁהִיָּה קֹהֶלֶת חֻכִּים עוֹד לְמַד-דַּעַת אֶת-הָעָם וְאִין וְחִלָּה תִּתְּנוּ מִשְׁלִים הִרְבָּה:

בְּקֹשׁ קוֹהֶלֶת לְמַצָּא דְבָרֵי־חֶפֶץ וְכְתוּב וְשֵׁר דְּבָרֵי אֶמֶת:
דְּבָרֵי חֻכְמִים כְּדַרְבְּנוֹת וְכַמְשֻׁמְרוֹת נְטוּעִים בְּעֵלֵי אֲסָפוֹת נִתְּנוּ מִלֵּעָה אֶחָד:
וְיִתֵּר מִהֶמָּה בְּנֵי הַזֶּהָר עֲשׂוֹת סִפְרֵי הַרְבֵּל אֵין לָא וְלִהֲג הַרְבֵּה וְגַעַת בְּשֵׁר:
ס וְ דְּבָר הַכֹּל נִשְׁמַע אֶת־הָאֱלֹהִים יִרְאֵ וְאֶת־מִצּוֹתָיו שְׁמֹר כִּי־זֶה כָּל־הָאָדָם:
כִּי אֶת־כָּל־מַעֲשֵׂה הָאֱלֹהִים יָבֹא בְּמִשְׁפָּט עַל כָּל־נֶעְלָם אִם־טוֹב וְאִם־רָע: